

Sèm priletitie, ptice!

Sèm, lačne ptice, priletitie,
nasul dovolj sem zrna vam.
Želodce lačne utešite —
kaj lakota in mraz je, znam.

Le priskakljaj sèm, ti vrabulja,
nič, reva, mene se ne boj!
Kar tebi dobrega storimo,
povrnil nam bo zarod tvoj.

Šebljal nam v senci bo poletni,
gosence nam bo z drevja bral;
kaj bi počeli pač v jeseni,
če vrt bi sadja nam ne dal. —

Z dobroto vrača se dobrota,
le pikaj drobno zrnje zdaj!
Kaj bodeš bala se, sirota,
na prošnjah pol sveta je vsaj.

Mokriški.

